

Posudek na práci Jana Buchara: Vojenská spolupráce Ruska a Číny v letech 2000-2008: limity vzájemného sblížení

Práce Jana Buchara pojednává o spolupráci mezi Ruskou federací a Čínskou lidovou republikou v letech 2000 – 2008, tedy v době vlády prezidenta Putina. Zaměřil se na tři nejdůležitější oblasti, ve kterých obě země spolupracují, tedy na přímý obchod se zbraněmi (ruský vývoz do Číny), společná cvičení a na spolupráci v oblasti vědy a kosmického výzkumu. Autor se v jednotlivých kapitolách vyrovnává s projevy spolupráce, stejně tak i s jejich limity. Celkově dochází k závěru, že i přes proklamovanou spolupráci a porozumění nelze jejich význam přeceňovat. Obě země mají odlišné zájmy, které se projevují například v otázkách nákupů zbraní ze strany Číny, kdy Čína požaduje nejmodernější technologie, zatímco Rusko se snaží si udržet technologickou převahu a zároveň se obává „kopírování“ ze strany čínských firem. Podobně i v případě vojenských cvičení autor uvádí některé případy, kdy Rusové odmítli společné cvičení, a to se zjevným ohledem na svoje vztahy se západními zeměmi. Pasáž věnovaná kosmickému výzkumu je pak z tohoto pohledu nejméně vyhraněná. Závěr následně shrnuje tyto hlavní rysy. Přesto, bylo by dle mého názoru záhodno, pokud by došel i k nějakému obecnějšímu poznatku, který by tři studie, na které se práce člení, svázal pevněji do jednoho celku.

Po technické stránce splňuje text nároky kladené na bakalářskou práci. Rozsahem se pohybuje na samé spodní hranici rozmezí požadovaného pro bakalářskou práci. Tento fakt není dán ani tím, že by autor nedokázal dát textu dostatečnou informativní hodnotu, ale spíše úsporným stylem, se kterým je psána. Práce je prosta překlepů, to samé lze, až na některé, nicméně vcelku omluvitelné výjimky (Čiňané použily na straně 28), říci i o gramatických chybách. V tomto směru ji tak lze hodnotit pozitivně. Částečně překvapivé jsou přepisy čínských jmen, které v některých případech neodpovídají české tradici (Pej-ťin místo Peking), v některých případech dokonce kolísá (šanghajský-šang-chajský). Podobně i odkazy umísťuje před interpunkční znaménko. Poněkud klopotnější je ale styl (např. str. 31 „často bývá zdůrazněno“), který v některých případech poněkud vázne.

Slabinou práce tak jsou především zdroje, respektive spoléhání téměř výhradně pouze na anglojazyčné práce. Především práce ruskojazyčné bych uvítal v poněkud větším počtu, zvláště když autor tento jazyk ovládá alespoň pasivně. Seznam literatury by měl být také rozřazen podle kategorií, alespoň na knihy a časopisecké studie.

Pro obhajobu navrhuji tato témata:

- jak by zařadil spolupráci mezi oběma zeměmi z hlediska jejich vlastních zahraničních politik, respektive jejich koncepcí? Jakou roli tato spolupráce hraje?
- Autor v úvodu konstatuje, že dané tři oblasti ani zdaleka nepředstavují vyčerpávající seznam oblastí, ve kterých se vojenská spolupráce mezi oběma zeměmi odehrává. To je samozřejmě pravda, bylo by tedy záhodno alespoň uvést, které další má autor na mysli.

Práci tak považuji za zajímavý základ pro další výzkum, nicméně bezpochyby se z něj dalo získat i více. I přes některé dílčí výhrady odpovídá na zadané otázky. Navrhuji jí hodnocení **velmi dobře až dobře**.